

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Dronning Anna Catharines Død

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 280. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030262466832/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

20. Bed saa aff inderst hiertens grund
For offuer bleffne Rose,
Som dig nu skiuler allen stund
Oc staar for dig i mose,
Oc lider baade Regn oc rod,
Ad du kanst Blomster bære,
Hand har ey bedre skeffn oc lod,
End hand en Neld maat være.

21. O stercke Gud, O Fader blid,
Beuar dend Rose grønne,
I denne storm oc farlig tid,
Beuar hans blade skønne,
Ad ingen Regn, ey storm saa stoer,
Ey nogen skarper Torden
Skal slaa hans ringste blad til Joerd
Fra Synden eller Norden.

22. Ad vi Elendig Moerløs Børn
Skull' ey vor Fader myste,
(Der oss beskermer som en ørn,
Ja som sit hiert' i bryste,)
Oc lide siden hungers nød,
Som Farløs Børn maa giøre,
O Gud for din Søns pin' oc død
Lad oss det aldrig høre.

23. Men lad dend Rose stand' oc groe,
Lad hend' sin Blade nyde
Lad oss vnder de blade boe
Oc hende ærr' oc liude,
Affhug de Torn oc Nelder flest,
Som Rosen traar ad skende,
At det gaar Rosen aller best,
Naar de i Ounen brende.

24. Beskerm de andre Roser smaa,
Som groor af samme rode
Ad de oc stedse dugges maa,
Oc bærc Blomster gode
Ad de kand traed' med Mandoms ijd
I Færne fied med are,
Oc legg' paa mørne Guds fryct hid,
Det giff dem Gud vor HErre.
25. Bed saa fremdelis inderlig,
For andre Vrter bolde,
Cypris, Lavendel, Persic slij,
Svm Danmarck har i Volde,
Bed du for *Juda*, Verslig Mand,
Bed du for *Levi* stamme
Bed oc for dend gemeine stand,
Guds venskab paa oss ramme.
26. Ad vi i denne Jammer dal,
Maa saa vort lijff fremdrage
Ad vi kand flytte til din Sal,
Naar vi har end vor dage,
Huor vi maa Blomstres Euiglig,
Som Roser alle sammen,
I Paradiß, vort Hicmmerid,
Huo det begier, sig' Amen.

En ny Diet

Om de Tegen,
som Gud allermæctigste la-
der dagligen skinne oc aabenbaris for
Menniskan, huilcke der kand vel regnis blant
de Tegen, som skal fremgaa for Menni-
skens Søns tilkommelsis Dag.
Anders Christensson Arrebo

[Træsnit forestillende Herrens genkomst paa den yderste dag]